

лиянци ти, и особено на недостойний животъ на духовенство то. Негови ти проповѣди се отличавали по пламенно то краснорѣчие и правили голѣмо впечатлѣние. Казоватъ, той нѣколко години прѣди походъ тъ на Карла VIII прѣдказалъ, че ште навлѣзатъ другоземци въ Италия, и, когато се сбѣднало прѣдказание то той се прочулъ като пророкъ. Слѣдъ испѣждане то на Петра Медичи Савонарола съ силно то говореніе добилъ голѣмо влияние въ работи ти на республика та, и въвелъ въ Флоренция цвѣрсъ животъ. Най-ревностни ти послѣдователи на Савонарола докарали негово то учение до тамъ, штото зели да гонятъ и всички ти удоволствия; запримѣръ, тии ходили по къштя та, та прибирали изображения та и книги ти отъ леко съдържаніе, книги ти за игране и музикалните орѣдия; послѣ наклавали огнь съ тѣхъ на стѣгда та, и ги изгаряли съ пѣше на псалми ти. Срешта Савонарола работила партия та на боляре ти и духовенство то. Папа Александръ VI, уплашанъ отъ негови ти проповѣди, искалъ първенъ да го направи да мълчи съ дарове, та му прѣдложилъ червена шапка (сир. кардиналски чинъ). Савонарола отговорилъ, че той не желеа другъ вѣнецъ освѣнь мъченический. Между това и на сами ти Флорентинци скоро зель да дотегнова тоя животъ, еднообразіе то и цвѣрстий постъ, што въвелъ Савонаролъ. Негови ти врагове направили сговоръ срешта него, и се въсползовали штотомъ имъ испадне стоденъ случай да го свалятъ. Единъ калугеръ отъ францисканский орденъ повикалъ другъ калугеръ, доминиканецъ, на публично мъченіе съ огнь, да докажатъ, че учение то на Савонарола не е право. Дошьлъ день тъ, който билъ опрѣдѣленъ за това мъченіе: на стѣгда та наклали два голѣми огня; всички та стѣгда и покриви ти на околни ти къштя, дѣто штѣли да се състезаватъ калугери ти, били пълни съ народъ, който съ нетѣрпѣние чакалъ да види мъченіе то. Нъ между калугери ти на два та ордена се породила прѣ-